

Kde je vzít?

Sehnat si včas potřebné informace, to bývá často předpokladem úspěchu v našem snažení. Spustit internetové vyhledávání na svém PC či mobilu umí dnes asi každý. Ne každý si ale ví rady s tím, co se pak před námi objeví jako výsledek. Je toho většinou moc a často je to k ničemu. A tak musíme hledaný výraz upřesňovat, abychom se vyhnuli komerčním nabídkám nebo neaktuálním informacím. A také těm, které Google upřednostňuje (jsou tomu už dva roky, co to oznámil). Ti línější se proto raději spokojí s nepůvodními informacemi. Vyhledávat ve Wikipedii je jistě pohodlnější, odkazy na další pojmy pomáhají, ale dost toho tam chybí. A ledacos tam dostalo od autorů i nálepku, abychom věděli, jak se k tomu správně stavět. Lepší je určitě

mít své zdroje.

Mám tím na mysli stránky firem, institucí nebo tematické rozcestníky, kde se dokážete proklikat až k tomu, co potřebujete najít. A když se nemusíte omezovat na český jazyk, máte opravdu široké pole působnosti. Každý si asi vybere podle svého oboru či podle předmětu zájmu.

Ale ke zdrojům patří i knihy a časopisy. Jejich obsah vám žádné webové stránky nenahradí. Já vím, že čtení knih není dnes oblíbené a často se nahrazuje stažením nějakého výtahu z nich, který už nějaký čtenář pořídil. Ale můžete si být jisti, že pro osvojení určitého systému poznatků jsou nenahraditelné. Jejich přečtením proces poznání samozřejmě nekončí. Pak přijdou na řadu souvislosti, o kterých jsme psali ve druhém čísle, a využití poznatků v praxi.

Oficiální dokumenty

typu Všeobecné deklarace lidských práv, Maastrichtské nebo Lisabonské smlouvy jsou také zdrojem cenných informací. K jejich přečtení se přistupuje asi jako k povinné četbě, a tak často nevíme, co bychom potřebovali vědět. Takové dokumenty mají od okamžiku jejich přijetí určité právní následky. Jednou se s nimi setkáme a pak se nestačíme divit. Podobně je tomu se školním

řádem. Kromě různých samozřejmostí, které tam však být musí, obsahuje ustanovení, ze kterých vyplývají určité právní následky také. A když nastanou, student je pak nemile překvapený.

Člověk k nezaplacení

Tím se stává osoba, od které můžeme nejen získat informaci, ale i vysvětlení, díky kterému pochopíme mnohé souvislosti. Je to člověk, který v oboru pracuje a má bohaté zkušenosti. Nepotkali jste dosud někoho takového? Tak jste to asi nepotřebovali, anebo jste se o setkání s ním moc nesnažili. Takové lidi možná potkáváte i ve škole nebo při praxi. Možná vás na konzultaci s někým takovým už posílali. Měli byste si takovou konzultaci někdy zkusit, abyste věděli, co tím můžete získat. Samozřejmě musíte mít zvládnuté základní poznatky a musíte se ve věci trochu orientovat, jinak vám ani člověk k nezaplacení nepomůže.

O jakou úroveň informací usilujete?

Chcete být „in“? Pak nic nehledejte a jen sdílejte informace s ostatními. Nebo chcete být na úrovni doby? Pak si musíte osvojit běžné informace a názory v aktuálních oborech lidské činnosti. Budete vědět, co se o které věci říká, co se schvaluje a co se odmítá. Anebo chcete být specialistou na nějaký obor? Tak to si musíte osvojit poznatkovou základnu konkrétního oboru a neustále sledovat jeho informační zdroje. Budete možná oceňováni, ale možná vám „ujede vlak“ v mnoha jiných věcech.

Těch úrovní bychom mohli vyjmenovat více, ale pro praktickou orientaci stačí čtyři. Tou čtvrtou je úroveň nezávislého kritika. Ten se snaží mít celkový přehled o věcech důležitých pro život a o aktuálních oborech. Žádnému směru se ale nepodřizuje a věnuje se souvislostem věcným, místním a časovým. Snadno pak pozná, když probíhá účelová kampaň za něco, když se v nějakém oboru „objevuje Amerika“ nebo když se za odborníky na něco lidsky důležitého prosazují rychlokvásky vyškolené u nadnárodních korporací nebo dokonce u subjektů k tomuto účelu zřízených. Nedá se ovlivnit médii, když mu jeho poznatky a zdravý selský rozum napovídá něco jiného.